

Christ Before Pilate

by Gordon H. Clark

کیوں ہے اسیں بچھے وچ ٹردے تے آں پر بچھے دے طور تے لڑدے نہیں۔ بس لئی کہ ساڈی لڑائی دے ہتھیار جسمانی نہیں۔ بلکہ رُب ولوں تا در آں کہ قلعیاں نوں ڈھادیئے اسیں تصور اں نوں ڈھادیندے آں۔ بلکہ اک چنگیائی نوں جیڑی رُب دی پچھان دے خلاف کھلوندی اے۔ تے اسیں ہر اک دھن نوں قید کر کے مسیح دے تاج کر دیندے آں۔ اسیں تیار آں کہ جدوں تہاڈی فرمانبرداری پوری ہووے تے اسیں ہر طراں دی نافرمانی دا بدلہ لئیے۔

نمبر 3- حق تصنیف 20003 جان ڈبلیو ویز پوسٹ آفس بکس نمبر 68 یونیکوئی

ٹینیسی 37692۔ جنوری فروری 1983

ای میل: tjtrinityfound@oal.com

ویب سائٹ: www.trinityfoundation.com

ٹیلی فون: 4237430199۔ فیکس۔ 4237432005

مسیح پیلاطس دے سامنے

منجانب: گورڈن ایچ۔ کلارک

ایڈیٹر دانوٹ: جنھوں ڈاکٹر۔ گورڈن ایچ۔ کلارک نے وقتھن کالج وچ (چپیل) گرجا دے خطاب ”مسیح پیلاطس دے سامنے“ دے طور تے دتا جدوں اوہ 1940 دے شروع وچ اتھھے فلسفے دا ایسوسی ایٹ پروفیسر سی۔ ایس خطاب نوں دو جیاں دے نال جنھاں وچ دو جے مقررین شامل سی ولوں مرتب کیتا گیا تے کارل ایف۔ ایچ۔ ہنری دے ولوں ترمیم کیتا گیا، تے ”صرف روٹی ای نہیں“ دے عنوان دے تحت 1960 وچ زونڈروانڈے ولوں شائع کیتا گیا:

وقتھن کالج گرجا دا مباحثہ (نڈاکرات)۔

ایس تے پیلاطس نے یسوع نوں لے کے کوڑے لگوائے۔ تے سپاہیاں نوں کنڈیاں داتا ج بنا کے اوہ دے سرتے رکھیا تے اوہنوں ارغوانی کپڑے پائے۔ تے اوہ دے کول آ آ کے آکھن لگے اے یہودیاں دے بادشاہ آداب تے اوہنوں تھپڑوی مارے پیلاطس نے فیر باہر جا کے لوکاں نوں آکھیا کہ ویکھو میں اوہنوں تہاڈے کول باہر لے کے آوند آں تاں جے تھی جانوں کہ میں اوہدا کوئی قصور نہیں پاند ا۔ یسوع کنڈیاں داتا ج رکھے تے ارغوانی کپڑے پائے باہر آیا تے پیلاطس نیا وہناں نوں آکھیا ایہہ ویکھو ایہہ آدمی! جیدوں سردار کاہن تے پیادیاں نے اوہنوں ویکھیا تے چاا کے آکھیا معلوب کر معلوب! پیلاطس نے اوہناں نوں آکھیا کہ تھی ای لہنوں لے جاؤ تے معلوب کرو کیوں جے میں ایہدے وچ کجھ جرم نہیں پاند ا۔ یوحنا 19:1-6

ایس چھوٹے اقتباس وچ دو مرتبہ، پیلاطس، یسوع مسیح لئی انج آکھدے ہوئے اپنی رائے نوں بیاں کردا اے کہ، ”میں میں ایہدے وچ کجھ جرم نہیں پاند ا

”دوبہ واری خیالیں داربہ مخصوص اے۔ عبارت ایس طرح پڑھی جائدی اے، ”لہنوں مصلوب کرو کیوں جے میں ایہدے وچ کجھ جرم نہیں پاند ا۔“ سارے منطق دے نال پیلاطس انج نہیں آکھنسی کہ، ”لہنوں چھڈ دو، کیوں جے میں ایہدے وچ کجھ جرم نہیں پاند ا۔“ پر استحکام تے قوت فیصلہ نوں نظر انداز کردے ہوئے، مسیح دی بیگناہی دا فیصلہ کیتا تے اوہنوں قصور واردے طور تے سزائے سزائی۔ قول محالہ آزمائش نوں مدعو کردا اے۔

سردار کاہنوں تے عہدیدان نے یسوع دے خلاف کفر بولن اتے بغاوت دے پُرشور الزامات لگائے، سپاہیاں نے اوہنوں کوڑے مروائے تے اوہدے سرتے کندیاں دانا ج رکھیا، اوہناں نے اپنے ہتھوں نال اوہدے منہ تے تھپڑ مارے تے اوہدے منہ تے تھوکیا، نجوم نے ایس بیمار قیدی نوں مصلوب کرن لئی شور مچایا، پیلاطس نے اکٹھے ہوندے ہوئے آکھیا کہ اوہ اک خلاف معمول شخص دی عدالت کر رہی اسی۔

یہودی اپنی عدالتاں وچ پہلاں ای اوہنوں سزا دا حکم سنا چکے سی تے ہون اوہ اوہنوں سزائے سموت لئی سول حکومت دے سامنے لائے سی۔ نہ ای نرمی نال کیتی گئی تھیکل نے اوہناں نوں مطمئن کرنا سی۔ اوہناں نے اوہنوں کوڑے کھاندے ہوئے ویکھیا سی تے ہوہن وہ اوہ سنگین سزا دا تقاضا کر رہے سی۔ اوہنوں صلیب دے! بے انصافی دے الزام دی مکمل کواہی، جیویں کہ صلیب دے دکھاں دی مکمل آگاہی جیڑے اوہدے سامنے سی تے جیڑے اوہدے سامنے سی تے جیڑے اوہدے سامنے سی تے جیڑے اوہدے سامنے سی۔

گٹرن والیاں دے سامنے لائی جائدی اے، ایس طرحاں اپنے اپنا منہ نہ کھولیا“ (سعیہ 7:53)۔ پیلاطس جاندا اے کہ الزام نوں جیڑے اوہدے تے لگائے غیر منصفانہ سی اوہ جاندا سی کہ اوہ اوہنوں فقہیاں تے فریساں دے غیر موزوں حسد دے نال اوتھے سی۔ قیدی دی ناموری نوں سن دے ہوئے کہ اوہ نیک کم کر رہیا اے، بیماراں نوں شفا، کوڑھیاں نوں پاک صاف کر رہیا اے، پیلاطس جاندا سی کہ عام لوک یسوع نوں خوش خبری نال سن دے نیں۔ تے عدالت وچ یسوع نوں لیاؤن دی حرمت نال، پیلاطس جاندا سی کہ اوہ اک صاحب اختیار شخص دی عدالت کر رہی اسی، پر اوہ ایہہ جاندا سی کہ ایہہ شخص کیناں خلاف معمولی سی۔

مثال دے طور تے، اوہنوں جاندا سی کہ اوہ تعلق ظاہری طور تے ایہناں غیر واضح گلیلیاں دے نال انج سی جہناں نے اوہنوں دیگر رومی حکمراناں نال ودھ کے مشہور بنانا سی، اوہدے توں ودھ بالادستی رکھن والیاں توں بوہتا مشہور بنانا سی، خود بادشاہ اوہدے توں بوہتا مشہور بنانا سی اصل وچ ایہہ کہ اوہدے نال نوں آن والے زمانیا وچ ہزاراں تے بے شمار لوکاں دے بولاں اُتے ہونا سی جیویں ہفتہ بہ ہفتہ اوہ دہرائیسیں ”کنواری مریم توں پیدا ہوئی ا، تے پیلاطس دے عہد وچ دکھ اٹھایا۔“

پیلاطس بوہت سنجیدہ نہ ہون یا مفسدانہ طور تے جاندا سی کہ ایس شخص نے یہودیاں دا بادشاہ بنن دے بارے کجھ اکھیا سی، پر اوہ ایس اصل سچائی نوں نہیں جاندا سی کہ اوہ بادشاہاں دا بادشاہ تے خداوند ادا دا خدا سی۔ اوہنے شاید ایہہ اندازہ لگایا کہ ناصر تے دا ایہہ یہ ترکھان میز یا گرسی بنا سکدا سی، اوہ ایہہ کدی اوہدے ذہن وچ نہیں آیا کہ، ”اوہدے وچ ای ساریاں شیواں پیدا کیتیاں گھیاں، آسمان دیاں ہونیاں زمین دیاں، ویکھیاں ہونیاں نہ ویکھیاں، تخت ہو یا ریاستیاں یا حکومتاں یا اختیاراں، ساریاں شیواں اوہدے ای وسیلے نال تے اوہدے لئی ای پیدا ہوئیاں نیں“ (کلسیوں 1:16)۔

پیلاطس جاندا سی کہ منصف دے طور اوہدے کول یسوع نوں صلیب دے دکھاں نال بچان دی طاقت سی، پر اوہ ایہہ نہیں جاندا سی کہ یسوع، قیدی، دے کول نوں جہن دے سارے دکھاں سے نال ہمیشہ دے لئی بچان کی طاقت سی۔ بیشک، اوہ جاندا سی، تے اوہ ایہدے اُتے اترا یا، کہ اوہدے کول یسوع نوں چھڈن یاں مصلوب کرن دا اختیار سی، پر اوہ نہیں جاندا سی کہ یسوع دے خلاف اوہدے کول کجھ طاقت یا اختیار نہیں سی ماسوائے اوہدے کول جیڑے اوہنوں اتوں دتا گیا اے، اوہ نہیں جاندا سی کہ کوئی وی شخص یسوع دی حیاتی نوں اوہدے کولوں لے نہیں سکدا پر مسیح لہنوں مکاں نہیں سکدا تے دوبارہ اوہنوں پانہیں سکدا سی۔ پیلاطس نہیں جاندا سی کہ یسوع ای سی جہنے اوہناں نوں اختیار دتا سی جیڑے تے اوہ فخر کر رہی اسی۔

پیلاطس جاندا سی، کیویں اوہ جان نہیں سکدا سی کہ جے اگر اوہ ایس شخص نوں جان دیندا، تے، تے ایہہ چیخا ہوئی یا یہودی جوم محل دے دروازاں نوں توڑ

دیوے گا، سپاہیاں نوں کچل دیوے گا، تے پیلاطوس لئی مخالفت بوہت ای ہونی سی، پر اوہ نہیں جاند اسی کہ اوہدے کول ایہہ موقع سی جیر ہزاراں مسیحاں نوں بنا سی ہزاراں موتاں نوں واقع ہونا سی، اونیں جاند اسی کہ اوہدے کول پہلاں مسیحی شہید ہون موقع سی۔

استفس، جسے خدا نے یہ امتیاز بخشا تھا، اور رسول، جنہوں نے ماسوائے ایک کے اپنے ایمان کے لیے سنگین موت کو برداشت کیا، موزوں طور پر شہادت پر پھولوں کی سجاوٹ سے باز رہتے ہوئے۔ لیکن قائم مقام رسولی مواد اُن وفادار مسیحیوں کے رویے کو واضح طور پر عیاں کرتا ہے جنہوں نے خدا کو جلال دینے اور انجیل کو فروغ دینے کے لیے ایذا رسانیوں کا سامنا کیا۔

تقریباً سن 108 میں، اگیشیس کو مسیحی ہونے کی وجہ سے گرفتار کیا گیا اور تختہ دار پر لٹکانے کے لیے روم لیجا گیا۔ روم کی جانب اپنے سفر پر، علاقائی کلیسیاؤں میں سے جن سے گزرا تھا سفیر آئے تاکہ وہ اپنا احترام اُسے دیں۔ یہاں بیسویں صدی کا ایک کالج کا طالب علم تھا جو تاریخی پہلو میں جدت کی کمی کے ساتھ آیا تھا، جسے گواہی کے شک کی طرف جھکنا تھا، کیونکہ، اگر وہ سادگی سے دلیل پیش کرتا، اگر اگیشیس کو مسیحی ہونے کے جرم میں گرفتار کیا گیا تھا، تو اُس سے ملاقات کرنے والوں کو بھی گرفتار کرنے اور موت کے خطرے کو مول لینا تھا۔ جدید طالب علم، سچی مسیحیت سے بے بہرہ، جس نے سوچا کہ کوئی بھی خواہاں طور پر اس خطرے میں نہیں پڑے گا۔ لیکن ان عالی ظرف فوجی جوانوں اور لڑکوں نے، بیابانی عورت اور لوٹڈی نے ڈر، اندیشہ اور درد کے ساتھ آسمان کی عمودی ڈھلوان کی طرف اوپر چڑھے، اور مردم آزاد کے ہمہ تن ہتھیار کو چمکاتے ہوئے، شیروں کے بالوں کو چمکانے کے ساتھ بڑے احترام کو ذہن میں رکھا۔ تاہم، اگیشیس، شاید رہائی پانے کی کوشش سے ڈرتے ہوئے، مزید رومیوں کو لکھتا ہے:

میں خدا کے لیے خواہشمند نہ طور پر مر رہا ہوں، اگر آپ اسے نہیں روکتے۔ میں آپ کی منت کرتا ہوں، میرے لیے نامستقول مہربان مت بنیے۔ مجھے حیوانوں سے کھائے جانے کو برداشت کرنے دیں، جن کے وسیلہ میں خدا حاصل کر سکتا ہوں۔ میں خدا کا گیہوں ہوں، اور میں جنگلی جنوروں کے دانٹوں تلے مسلا جاتا ہوں تاکہ میں مسیح کی خالص روٹی بننے کو پا سکوں۔۔۔ میں اُن حیوانوں کے انتظار میں ہوں جو میرے لیے تیار ہیں، اور میں دعا کرتا ہوں کہ یہ میرے لیے آمادہ پائے جائیں۔ میں اُن کو یہاں تک ورغلاؤں گا کہ وہ مجھے نکل جائیں۔۔۔ مجھ پر آگ اور صلیب آنے دیں اور اُن جنگلی حیوانوں کی کوششیں، کاٹنے اور ٹکڑے ٹکڑے کرنے دیں۔۔۔ اہلیس کی ظالم ایذا، ہو سکتا ہے کہ میں لیکن یسوع مسیح کو حاصل کروں۔

تقریباً پچاس سال بعد، پولی کراپ، باقی بچنے والا واحد شخص جسے نے رسولوں کو دیکھا تھا، اُس نے ایسے ہی شادمانی کے ساتھ ایسے مقدر کو برداشت کیا۔ جب ایسا کہا گیا، ”ما مک قیصر“، اور اُس کی زندگی بچائی گئی، اُس نے انکار کر دیا۔ جب مسیحیوں نے ان جھوٹے دیوتاؤں کو رد کیا اور انہیں خدا کو نہ ماننے والے (کافر) قیاس کیا جاتا تھا، عہد دارنفر نے پولی کراپ کو ایسا کہنے کے لیے کہا کہ، ”کافروں کے ساتھ دور چلے جاؤ۔“ یہاں اُس کی تفصیل ہے جو اُس وقت رونما ہوا:

پولی کراپ نے، سخت خدو خال دے مال، ایس میدان جنگ وچ خلاف تانوں مشرکین دے جوم تے نظر کیتی، تے اوہناں نوں بلایا،، اوہ غریا تے آسمان دے ول ویکھیا تے آکھیا، خدانوں نہ منن والیوں دور چلے جاؤ۔“ پر جدوں صوبے دے حاکم نے اوہنوں دبا یا تے آکھیا، ”ایہہ حلف چک تے میں تہا نوں جان دیواں گا، مسیح نوں بُرا بھلا کہہ،“ پولی کراپ نے آکھیا، ”چھیا سی سالاں توں میں اوہدا خادم رہیا آں، تے، اور اُس نے میرے ساتھ کچھ غلط نہیں کیا، تو میں کیسے اپنے بادشاہ کے خلاف کفر بول سکتا ہوں جس نے مجھے بچایا؟“

اور جیسے ہی انہوں نے آگ جلائی، اُس نے دعا کی، ”میں تیرا شکر کرتا ہوں کہ تُو نے مجھے یہ دن اور یہ گھڑی بخشی، جسے میں شہیدوں کے درمیان، تیرے مسیح کے پیالے میں بانٹ سکوں، ہمیشہ کی زندگی کی قیامت کے لیے جو غیر فانی روح القدس میں دونوں روح اور بدن کے لیے ہو۔“

یسوع کی پہچان نہ کرتے ہوئے اُس سچائی کے لیے جس میں وہ تھا، اور پہلا مسیحی شہید ہونے کے موقع کے لیے اندھے، پیلاطوس نے اس موقع کے گزر جانے دینے کی اجازت دی۔ اُس کی نظروں میں، اس شخص کی عدالت کرنا اُس کے روزمرہ کے کاموں کا حصہ تھا، اور وہ اس پر معنی چیز کو جو رونما ہو رہی تھی

گرفت میں کرنے میں ناکام رہا۔

فلاڈلفیہ میں، یہاں بے انتہا بادبان ہے جو بیس فٹ چوڑا اور تیرا فٹ اونچا ہے، جس پر اعلیٰ درجے کا ماہر فنون نے زندہ دلی اور مہارت کے ساتھ اس منظر کو بیان کیا۔ کیفا، اپنے رتبے اور طاقت سے باخبر، کورنر سے خطاب کر رہا ہے، جو اونچی نشست پر بیٹھا ہے، جس کی پشت دیوار کی طرف ہے، وہ کاتب، خود پسند اور مغرور تھا، جو عدالتی نشست کے قریب تھا، تقریباً کیفا کے پھیلائے ہوئے بازو کے نیچے، جہاں شاندار، دولت مند اور گستاخ فریسی آرام پاتے ہیں، کونے میں قدمبوسی کرتے ہوئے، تین کاہن سرگرمی سے اُن کے مابین ہونے والے معاملے پر بات چیت کرتے ہیں، ہجوم میں، جس کی کسی طرح رومن سپاہی کی جانب سے جانچ کی گئی، جو حقارت کی نظر سے دیکھتے ہوئے دانت نکال رہے تھے جو پرتجسس طور پر اُس کے چہرے کو گھور رہے تھے، ایک دلیر شریف آدمی کو دیکھنے کے لیے جس کے لیے وہ اُن کے کندھوں پر اور سروں پر چڑھنے کی کوشش کر رہے تھے اُس کے سامنے تاکہ وہ کیفا کی الزام والی تقریر میں اُس کی مدد کر سکیں، اور براہ راست عمل کی حمایت کریں، جو تاخیر کرنے میں بے صبر تھے، جو کھلے بازوؤں بلاتے تھے، اپنے منہ اور پھیپھڑے کھولتے تھے، اور چلاتے تھے، ”اُسے صلیب دے!“

یسوع مرکز توں ہٹ کے کھڑا ہے۔ اُوہ اِیہہ ای آرام ہجوم دے تکرار وچ فرق اے۔ اوہدی قائم عظمت نے اتھے تیکر کہ کیفا دے تھوڑے نوں کھڑ کھڑان والے دماغ نوں ظاہر کیتا۔ پراوہ ایہناں خیالاں وچ پراوہ وکھائی دیندا اے تے انج اگے ودھدا اے جیویں اوہدی نظر رومی مسند عدالت توں سراسر بالاتر اے اوس مضطرب تصویر لئی جیرہ اخدا دے ابدی فرمان لئی سی۔

اور اس بڑے عدالتی تخت پر رومی پیلاطوس بیٹھتا ہے، جو شاہی حاکم ہے، جو سرکاری کورنر ہے، وہ پریشان، الجھن کا شکار، اور تذبذب کے بوجھ تلے تھا۔ بالکل چند اندھی، بدھی روحوں کی مانند جو اس بادبان کو دیکھتی ہیں، رنگ کو دیکھتی ہیں لیکن تصویر کو نہیں، ایسے ہی، پیلاطوس، خدا کے شہکار کے لیے اندھا ہے، اُس نے قیدی کو دیکھا لیکن شخصیت کو نہیں۔ انسانی فنون لطیفہ کا ماہر، منکسی، نے اپنی پینٹنگ کو مسیح پیلاطوس کے سامنے کہا، لیکن کوئی احترام کے ساتھ تصور کر سکتا ہے کہ خدا نے اصل منظر پیلاطوس مسیح کے سامنے کو کہا۔ کیونکہ، جیسے یسوع پیلاطوس کی حضوری میں کھڑا تھا، پیلاطوس خدا کی حضوری میں بیٹھا تھا۔

تے، جے اگر چہ اوہنے کوشش کیتی، اوہ قطعاً عدالت نال بیچ نہ سکدا، اوہ اک تے فیردوجی واری اوہنے کوشش کیتی،، اوہ یہودیوں دے احتجاج نال نہ بیچ سکیا،” جدوں اوہنے آکھیا کہ ”میں ایہدے وچ کجھ قصور نہیں پاند ا۔“

حال ای وچ، دو بے لوک وی پولوس وانگرتے گھٹ چشم پوشی دے نال اوہناں نے پولوس دی نرم دلی نوں دہرایا، اک صدی پہلاں نمایاں مثالاں دا انتخاب کرن لئی عظیم ولیم ای چیپنگ نے آکھیا میں عزت دے نال اوس یسوع دا تصور کردا ہاں جدوں میں اُتے رُب ول دیکھدا ہاں۔

ڈیوڈ سٹیرس نے اقرار کیا کہ، ”وہ مذہبی درجہ منزلت کے ساتھ نمائندگی کرتا ہے، اُس بلند مقام سے بالاتر جہاں انسانیت نہیں جاسکتی۔“ اور ارنسٹ رینان قبول کرتا ہے کہ ”مستقبل کی کچھ بھی حیرانیاں نوں، اس یسوع سے کوئی سبقت نہیں لے جائے گا، اسے بڑھ کر کوئی نہیں جو انسانوں کے بچوں کے درمیان پیدا ہوا۔“

کیہ سچا مسیحی ایہدے توں ای خوش ہوندا اے۔ جدوں اوہ تعریف دے ایہناں اکھراں نوں سندا اے؟ یقین کرن لئی پولوس ولوں ایہہ خراج عقیدت پچھلی صدی دے لبرلز ولوں تے ایس صدی دے انتہا پسندال ولوں عقیدت لئی، جیرے ایس معمول دے خلاف معمور شخصیت لئی کوئی دیندے نہیں۔ پرا ایہد اڈر اے کہ یسوع دی ایہہ تعریف پرا اوہدے نال اوہدی فضیلت والے فضل نوں زور نال لین لئی صورت اے، جیرہ اوہ آکھدے نہیں اوہ شاندار لگدا اے۔ پرا اوہدی پُچپ شیطانی اے۔ اوہ اوہدے وچ کجھ قصور نہیں پاؤندے نہ ای اوہدنی طور تے رُب دی بھرپوری نوں پاؤندے نہیں۔ ایس ضمن وچ اوہ آکھدے نہیں۔ منطق دی اوہ ای بے ادبی دے نال کہ، اوہنوں صلیب دو کیوں جے میں اوہدے وچ کوئی قصور نہیں پاؤندا۔“

آکھیں وی یسوع داناں سندیاں ہونیاں رب دے ساہمنے لیاے جاندے ہاں۔ تے آسیں وی یقینا نچ ای آکھدے ہاں ”میں اوہدے وچ کوئی قصور نہیں
پاؤند اسہرا آؤلہہنوں فرق طریقے نال دیمل نال آکھدے ہاں۔ آؤلہہنوں نچ آکھدے ہاں کہ کسے شے دی غیر معمولی غیر واضح طور تے پہچان دے نال
نہیں۔ بلکہ شخصیت دی مکمل سمجھ دے نال۔ اوہدی کامل فرمانبرداری تے کامل راستبازی دا قیاس کرو۔ اوہدے چھکارے دے مقصد تے رب پتالئی دل پذیر
قربانی دے رائیں اوہدے ایس مقصد تے روشنی پاؤ۔

اے میرے خداوند، میرے مالک، تیرے پوجا دے لائق پیرا تے،

میرے تیرے جھکن نوں ویکھد اہاں تو نچ دے بھاریٹھاں ایس۔

میں پاپی لئی، تیرا لوتے حیاتی انڈیلی جاندی اے۔

تیرے لئی، میرے مکتی دانا، میرے تھوڑے جے اتھر و بہن گے،

اے میرے خداوند، میرے مکتی دانا، جدوں میں تیری ماندگی نوں ویکھد اہاں،

تیرے سرتے، کنڈیاں دے تاج نوں زور نال دبایا گیا،

کیہ مینوں خوشی نال رہنا ایساں ایس برداشت نوں گھٹ کرنا اے،

جیڑاوی میرا مطالبہ اے اوہ ذکر یاں حقارت ہوسکدا اے؟

تیری محبت دی قربانی، تیری جاگی دی شفا!

بچاؤن والی موت! ذخم جھاں دا میں اتھرا ام کردا ہاں!

شرم بوبت عظیم الشان! مسیح تیرے ساہمنے گھٹنے تیکدیاں ہونیاں،

میں دعا کردا ہاں کہ مینوں ہمیش تیکر اپنے نال رکھ

(اے میرے خداوند، اے میرے مالک، تیرے ستائش دے لائق پیراں تے، ”جیکولیس بریڈن ہترجمہ کیتا گیا تھامس ہینسن پوک وولوں، 1887)۔